

Nr 930

Av fru Sundberg, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 48, angående hälso- och sjukvård samt motionsverksamhet för studerande.

(Lika lydande med motion nr 745 i Första kammaren)

En mycket stor del av den studerande ungdomen bedriver studier på annan ort än mantalsskrivningsorten. Detta innebär att de i motsats till de flesta förvärvsarbetande är stadigvarande bosatta på en ort, där deras möjligheter att komma i åtnjutande av vissa sjukvårdsförmåner är begränsade.

Departementschefen har i proposition nr 48 år 1967 räknat med att nuvarande praxis när det gäller den slutna vården, vilken innebär en liberal tillämpning av gällande bestämmelser, i vad det gäller att bereda en studerande slutna vård på studieorten, kommer att tillämpas även i fortsättningen.

Jag anser detta vara av utomordentligt stor betydelse och vill betona vikten av att kontakten med studierna icke avbrytes i onödan även under en sjukdomsperiod. Med hänsyn till att den vanligaste formen av studentsjukvård utgöres av behandling för psykiska eller psykosomatiska sjukdomstillstånd framstår detta krav än angelägnare.

Utan att vilja förorda ett tvångsåtagande för studieortens sjukvårdsinrättningar att utan undantag följa departementschefens rekommendationer vill jag understryka vikten av att enhetliga regler blir gällande för huvudmännen såväl på de olika studieorterna som på de studerandes hemorter. Jag föreslår därför att medicinalstyrelsen får i uppdrag att utarbeta rekommendationer i denna fråga att tillställas berörda parter och att medicinalstyrelsen kontinuerligt följer upp frågan och beaktar avvikelser från nuvarande liberala tillämpning.

De studerandes kostnad för den slutna vården täcks av den allmänna sjukförsäkringen. När det gäller den öppna vården har departementschefen föreslagit att studenterna själva, enskilt eller kollektivt, skall stå för de kostnader som icke täcks av den allmänna sjukförsäkringen. Samtidigt förordas också att frågan om en obligatorisk sjukpenningförsäkring för erhållande av studiemedel skall utredas av riksförsäkringsverket i samråd med studiehjälpsnämnden.

I det sammanhanget vill jag erinra om att studerande som på grund av sjukdom är förhindrad att delta i undervisning icke får någon reduktion

av beviljade eller utbetalade studiemedel. Endast när det gäller att få studieintyg för ny anhållan om medel, vilket vanligtvis sker i början av varje termin, kan inträffad sjukdom omöjliggöra ett sådant intyg och förhindra erhållande av studiemedel.

Vanligtvis blir den ekonomiska situationen oförändrad för en studerande som insjuknar. Däremot kan kostnaden för läkarbesök kraftigt belasta dennes budget, och det är inte realistiskt att antaga att en betydligt större del av de studerande skulle anlita medicinsk eller psykiatrisk hjälp om icke kostnaderna avskräckte. Särskilt gäller detta den tidskrävande psykiatriska vården. Jag anser att ett betydligt rättvisare förhållande skulle komma till stånd om de studerande fick möjlighet att kollektivt försäkra sig mot de läkarvårdskostnader som icke täcks av den allmänna försäkringen samt att därtill fogades en sjukpenningförsäkring så beskaffad, att den utbetalas först då studiemedel på grund av sjukdom icke utgår.

En sådan sjukvårdsförsäkring skulle bättre fördela sjukvårdskostnaderna och dessutom förhindra att sjukpenning utgår samtidigt med studiemedel. Däremot vill jag icke tillstyrka att sjukpenningförsäkring sätts som villkor för erhållande av studiemedel. Denna försäkring bör i stället knytas till de studerandes organisationer, varigenom alla studerande kommer att rymmas inom ramen för försäkringen och inte endast de som erhåller studiemedel. Jag vill därför föreslå att departementschefen i sitt kommande förslag till Kungl. Maj:t om en utredning i frågor som sammanhänger med de studerandes sjukpenningförsäkring beaktar ovanstående synpunkter och låter de av departementschefen förordade nämnderna för den direkta ledningen av studerandehälsovården bli representerade.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att medicinalstyrelsen får i uppdrag att utarbeta enhetliga rekommendationer när det gäller den slutna sjukvården för studerande som ej är mantalsskrivna på studieorten, samt

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att de i motionen framförda synpunkterna beaktas i direktiven till den av departementschefen aviserade utredningen.

Stockholm den 11 april 1967

Ingrid Sundberg (h)